

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O SUZBIJANJU NEZAKONITIH RADNJI UPERENIH PROTIV BEZBEDNOSTI POMORSKE PLOVIDBE

(Sl. list SCG - Međunarodni ugovori br. 2/04 , Sl. gl. RS - Međunarodni ugovori br. 1/10)

Prečišćen tekst zaključno sa izmenama iz Sl. gl. RS - Međunarodni ugovori br. 1/10 koje su u primeni od 29/05/2010

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, koja je usvojena 10. marta 1988. godine u Rimu, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF MARITIME NAVIGATION

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,
Recognizing in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

Deeply concerned about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,
Considering that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Being convinced of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all unlawful acts against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

Recalling resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, inter alia, "urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security",

Recalling further that resolution 40/61 "unequivocally condemns, as criminal, all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security",

Recalling also that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to "study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures", Having in mind resolution A.584(14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

Noting that acts of crew which are subject to normal shipboard discipline are outside the purview of this Convention,

Affirming the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships, recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

Affirming further that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

Recognizing the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law, Have agreed as follows:

Article 1

1. For the purposes of this Convention:

- (a) "ship" means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.
- (b) "transport" means to initiate, arrange or exercise effective control, including decision-making authority, over the movement of a person or item.
- (c) "serious injury or damage" means:
 - (i) serious bodily injury; or
 - (ii) extensive destruction of a place of public use, State or government facility, infrastructure facility, or public transportation system, resulting in major economic loss; or
 - (iii) substantial damage to the environment, including air, soil, water, fauna, or flora.
- (d) "BCN weapon" means:
 - (i) "biological weapons", which are:
 - (1) microbial or other biological agents, or toxins whatever their origin or method of production, of types and in quantities that have no justification for prophylactic, protective or other peaceful purposes; or
 - (2) weapons, equipment or means of delivery designed to use such agents or toxins for hostile purposes or in armed conflict.
 - (ii) "chemical weapons", which are, together or separately:
 - (1) toxic chemicals and their precursors, except where intended for:
 - (A) industrial, agricultural, research, medical, pharmaceutical or other peaceful purposes; or
 - (B) protective purposes, namely those purposes directly related to protection against toxic chemicals and to protection against chemical weapons; or
 - (C) military purposes not connected with the use of chemical weapons and not dependent on the use of the toxic properties of chemicals as a method of warfare; or

(D) law enforcement including domestic riot control purposes, as long as the types and quantities are consistent with such purposes;

(2) munitions and devices specifically designed to cause death or other harm through the toxic properties of those toxic chemicals specified in subparagraph (ii)(1), which would be released as a result of the employment of such munitions and devices;

(3) any equipment specifically designed for use directly in connection with the employment of munitions and devices specified in subparagraph (ii)(2).

(iii) nuclear weapons and other nuclear explosive devices.

(e) "toxic chemical" means any chemical which through its chemical action on life processes can cause death, temporary incapacitation or permanent harm to humans or animals. This includes all such chemicals, regardless of their origin or of their method of production, and regardless of whether they are produced in facilities, in munitions or elsewhere.

(f) "precursor" means any chemical reactant which takes part at any stage in the production by whatever method of a toxic chemical. This includes any key component of a binary or multicomponent chemical system.

(g) "Organization" means the International Maritime Organization (IMO).

(h) "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

2. For the purposes of this Convention:

(a) the terms "place of public use", "State or government facility", "infrastructure facility", and "public transportation system" have the same meaning as given to those terms in the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, done at New York on 15 December 1997; and

(b) the terms "source material" and "special fissionable material" have the same meaning as given to those terms in the Statute of the International Atomic Energy Agency (IAEA), done at New York on 26 October 1956.

Article 2

1. This Convention does not apply to:

(a) a warship; or

(b) a ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or

(c) a ship which has been withdrawn from navigation or laid up.

2. Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

Article 2bis

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international human rights, refugee and humanitarian law.

2. This Convention does not apply to the activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law.

3. Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, done at Washington, London and Moscow on 1 July 1968, the

Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction, done at Washington, London and Moscow on 10 April 1972, or the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction, done at Paris on 13 January 1993, of States Parties to such treaties.

Article 3

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

- (a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
- (b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or
- (f) communicates information which that person knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship.

2. Any person also commits an offence if that person threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraphs 1 (b), (c), and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

Article 3bis

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

- (a) when the purpose of the act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act:
 - (i) uses against or on a ship or discharges from a ship any explosive, radioactive material or BCN weapon in a manner that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or
 - (ii) discharges, from a ship, oil, liquefied natural gas, or other hazardous or noxious substance, which is not covered by subparagraph (a) (i), in such quantity or concentration that causes or is likely to cause death or serious injury or damage; or
 - (iii) uses a ship in a manner that causes death or serious injury or damage; or
 - (iv) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, to commit an offence set forth in subparagraph (a) (i), (ii) or (iii); or (b) transports on board a ship:
 - (i) any explosive or radioactive material, knowing that it is intended to be used to cause, or in a threat to cause, with or without a condition, as is provided for under national law, death or serious injury or damage for the purpose of intimidating a population, or compelling a government or an international organization to do or to abstain from doing any act; or
 - (ii) any BCN weapon, knowing it to be a BCN weapon as defined in article 1; or
 - (iii) any source material, special fissionable material, or equipment or material especially designed or prepared for the processing, use or production of special fissionable material,

knowing that it is intended to be used in a nuclear explosive activity or in any other nuclear activity not under safeguards pursuant to an IAEA comprehensive safeguards agreement; or

- (iv) any equipment, materials or software or related technology that significantly contributes to the design, manufacture or delivery of a BCN weapon, with the intention that it will be used for such purpose.

2. It shall not be an offence within the meaning of this Convention to transport an item or material covered by paragraph 1 (b) (iii) or, insofar as it relates to a nuclear weapon or other nuclear explosive device, paragraph 1 (b) (iv), if such item or material is transported to or from the territory of, or is otherwise transported under the control of, a State Party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons where:

- (a) the resulting transfer or receipt, including internal to a State, of the item or material is not contrary to such State Party's obligations under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons and,
- (b) if the item or material is intended for the delivery system of a nuclear weapon or other nuclear explosive device of a State Party to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, the holding of such weapon or device is not contrary to that State Party's obligations under that Treaty.

Article 3ter

Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally transports another person on board a ship knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in article 3, 3bis or 3quater or an offence set forth in any treaty listed in the Annex, and intending to assist that person to evade criminal prosecution.

Article 3quater

Any person also commits an offence within the meaning of this Convention if that person:

- (a) unlawfully and intentionally injures or kills any person in connection with the commission of any of the offences set forth in article 3, paragraph 1, article 3bis, or article 3ter; or
- (b) attempts to commit an offence set forth in article 3, paragraph 1, article 3bis, paragraph 1 (a) (i), (ii) or (iii), or subparagraph (a) of this article; or
- (c) participates as an accomplice in an offence set forth in article 3, article 3bis, article 3ter, or subparagraph (a) or (b) of this article; or
- (d) organizes or directs others to commit an offence set forth in article 3, article 3bis, article 3ter, or subparagraph (a) or (b) of this article; or
- (e) contributes to the commission of one or more offences set forth in article 3, article 3bis, article 3ter or subparagraph (a) or (b) of this article, by a group of persons acting with a common purpose, intentionally and either:
 - (i) with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in article 3, 3bis or 3ter;
 - or (ii) in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in article 3, 3bis or 3ter.

Article 4

1. This Convention applies if the ship is navigating or is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.

2. In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

Article 5

Each State Party shall make the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 5bis

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in this Convention. Such liability may be criminal, civil or administrative.
2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.
3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater when the offence is committed:
 - (a) against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or
 - (b) in the territory of that State, including its territorial sea; or
 - (c) by a national of that State.
2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
 - (a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State,
 - or;
 - (b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
 - (c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.
3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.
4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite the alleged offender to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.
5. The Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.
2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.
3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:

(a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence; (b) be visited by a representative of that State.

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the proviso that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
5. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the State which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1, and if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The master of a ship of a State Party (the "flag State") may deliver to the authorities of any other State Party (the "receiving State") any person who the master has reasonable grounds to believe has committed an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter, or 3quater.
2. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving state of his intention to deliver such person and the reasons therefore.
3. The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the acts giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 7. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.
4. The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.
5. A receiving State which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefore.

Article 8bis

1. States Parties shall co-operate to the fullest extent possible to prevent and suppress unlawful acts covered by this Convention, in conformity with international law, and shall respond to requests pursuant to this article as expeditiously as possible.
2. Each request pursuant to this article should, if possible, contain the name of the suspect ship, the IMO ship identification number, the port of registry, the ports of origin and destination, and any other relevant information. If a request is conveyed orally, the requesting Party shall confirm the request in writing as soon as possible. The requested Party shall acknowledge its receipt of any written or oral request immediately.
3. States Parties shall take into account the dangers and difficulties involved in boarding a ship at sea and searching its cargo, and give consideration to whether other appropriate measures agreed between the States concerned could be more safely taken in the next port of call or elsewhere.
4. A State Party that has reasonable grounds to suspect that an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed involving a ship flying its flag, may request the

assistance of other States Parties in preventing or suppressing that offence. The States Parties so requested shall use their best endeavors to render such assistance within the means available to them.

5. Whenever law enforcement or other authorized officials of a State Party ("the requesting Party") encounter a ship flying the flag or displaying marks of registry of another State Party ("the first Party") located seaward of any State's territorial sea, and the requesting Party has reasonable grounds to suspect that the ship or a person on board the ship has been, is or is about to be involved in the commission of an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater, and the requesting Party desires to board,

(a) it shall request, in accordance with paragraphs 1 and 2 that the first Party confirm the claim of nationality, and

(b) if nationality is confirmed, the requesting Party shall ask the first Party (hereinafter referred to as "the flag State ") for authorization to board and to take appropriate measures with regard to that ship which may include stopping, boarding and searching the ship, its cargo and persons on board, and questioning the persons on board in order to determine if an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed, and (c) the flag State shall either:

authorize the requesting Party to board and to take appropriate measures set out in subparagraph (b), subject to any conditions it may impose in accordance with paragraph 7; or

(ii) conduct the boarding and search with its own law enforcement or other officials; or

(iii) conduct the boarding and search together with the requesting Party, subject to any conditions it may impose in accordance with paragraph 7; or (iv) decline to authorize a boarding and search.

The requesting Party shall not board the ship or take measures set out in subparagraph (b) without the express authorization of the flag State.

(d) Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may notify the Secretary-General that, with respect to ships flying its flag or displaying its mark of registry, the requesting Party is granted authorization to board and search the ship, its cargo and persons on board, and to question the persons on board in order to locate and examine documentation of its nationality and determine if an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed, if there is no response from the first Party within four hours of acknowledgement of receipt of a request to confirm nationality.

(e) Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may notify the Secretary-General that, with respect to ships flying its flag or displaying its mark of registry, the requesting Party is authorized to board and search a ship, its cargo and persons on board, and to question the persons on board in order to determine if an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater has been, is being or is about to be committed.

The notifications made pursuant to this paragraph can be withdrawn at any time.

6. When evidence of conduct described in article 3, 3bis, 3ter or 3quater is found as the result of any boarding conducted pursuant to this article, the flag State may authorize the requesting Party to detain the ship, cargo and persons on board pending receipt of disposition instructions from the flag State. The requesting Party shall promptly inform the flag State of the results of a boarding, search, and detention conducted pursuant to this article. The requesting Party shall also promptly inform the flag State of the discovery of evidence of illegal conduct that is not subject to this Convention.

7. The flag State, consistent with the other provisions of this Convention, may subject its authorization under paragraph 5 or 6 to conditions, including obtaining additional information from the requesting Party, and conditions relating to responsibility for and the extent of measures to be taken. No additional measures may be taken without the express authorization of the flag State, except when necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or where those measures derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

8. For all hoardings pursuant to this article, the flag State has the right to exercise jurisdiction over 'a detainedship, cargo or other items and persons on board, including seizure, forfeiture, arrest and prosecution. However, the flag State may, subject to its constitution and laws, consent to the exercise of jurisdiction by another State having jurisdiction under article 6.
9. When carrying out the authorized actions under this article, the use of force shall be avoided except when necessary to ensure the safety of its officials and persons on board, or where the officials are obstructed in the execution of the authorized actions. Any use of force pursuant to this article shall not exceed the minimum degree of force which is necessary and reasonable in the circumstances.
10. Safeguards:
 - (a) Where a State Party takes measures against a ship in accordance with this article, it shall:
 - (i) take due account of the need not to endanger the safety of life at sea;
 - (i) ensure that all persons on board are treated in a manner which preserves their basic humandignity, and in compliance with the applicable provisions of international law, including international human rights law;
 - (ii) ensure that a boarding and search pursuant to this article shall be conducted in accordancewith applicable international law;
 - (iii) take due account of the safety and security of the ship and its cargo;
 - (iv) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flagState;
 - (vi) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the ship or its cargo is environmentally sound under the circumstances;
 - (vi) ensure that persons on board against whom proceedings may be commenced in connectionwith any of the offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater are afforded the protections of paragraph 2 of article 10, regardless of location;
 - (vii) ensure that the master of a ship is advised of its intention to board, and is, or has been,afforded the opportunity to contact the ship's owner and the flag State at the earliest opportunity; and
 - (vii) take reasonable efforts to avoid a ship being unduly detained or delayed.
 - (b) Provided that authorization to board by a flag State shall not per se give rise to its liability, StatesParties shall be liable for any damage, harm or loss attributable to them arising from measures taken pursuant to this article when:
 - (i) the grounds for such measures prove to be unfounded, provided that the ship has notcommitted any act justifying the measures taken; or
 - (ii) such measures are unlawful or exceed those reasonably required in light of available information to implement the provisions of this article.

States Parties shall provide effective recourse in respect of such damage, harm or loss.
 - (c) Where a State Party takes measures against a ship in accordance with this Convention, it shall takedue account of the need not to interfere with or to affect:
 - (i) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance withthe international law of the sea; or
 - (ii)the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technicaland social matters involving the ship.
 - (d) Any measure taken pursuant to this article shall be carried out by law enforcement or other authorizedofficials from warships or military aircraft, or from other ships or aircraft clearly marked and

identifiable as being on government service and authorized to that effect and, notwithstanding articles 2 and 2bis, the provisions of this article shall apply.

For the purposes of this article "law enforcement or other authorized officials" mean uniformed or otherwise clearly identifiable members of law enforcement or other government authorities duly authorized by their government. For the specific purpose of law enforcement under this Convention, law enforcement or other authorized officials shall provide appropriate government-issued identification documents for examination by the master of the ship upon boarding.

11. This article does not apply to or limit boarding of ships conducted by any State Party in accordance with international law, seaward of any State's territorial sea, including boarding based upon the right of visit, the rendering of assistance to persons, ships and property in distress or peril, or an authorization from the flag State to take law enforcement or other action.
12. States Parties are encouraged to develop standard operating procedures for joint operations pursuant to this article and consult, as appropriate, with other States Parties with a view to harmonizing such standard operating procedures for the conduct of operations.
13. States Parties may conclude agreements or arrangements between them to facilitate law enforcement operations carried out in accordance with this article.
14. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that its law enforcement or other authorized officials, and law enforcement or other authorized officials of other States Parties acting on its behalf, are empowered to act pursuant to this article.
15. Upon or after depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State Party shall designate the authority, or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of nationality, and for authorization to take appropriate measures. Such designation, including contact information, shall be notified to the Secretary-General within one month of becoming a Party, who shall inform all other States Parties within one month of the designation. Each State Party is responsible for providing prompt notice through the Secretary-General of any changes in the designation or contact information.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of State to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceeding in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.
2. Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 11

1. The offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties

undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State Party.

4. If necessary, the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.

5. A state party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 7 and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.

6. In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.

7. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements. Applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 11bis

None of the offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11ter

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 12

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

Article 12bis

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater may be transferred if the following conditions are met:
 - (a) the person freely gives informed consent; and
 - (b) the competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.
2. For the purposes of this article:
 - (a) the State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
 - (b) the State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
 - (a) the State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
 - (b) the person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which the person was transferred for time spent in the custody of the State to which the person was transferred.
3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with this article so agrees, that person, whatever that person's nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to that person's departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 13

1. States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater, particularly by:
 - (a) taking all practicable measures to prevent preparation in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;
 - (b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in articles 3, 3bis, 3ter and 3quater.
2. When, due to the commission of an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

Article 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3, 3bis, 3ter or 3quater will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

Article 15

1. Each State Party shall, in accordance with its national law, provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:
 - (a) the circumstances of the offence;
 - (b) the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;
 - (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the result of any extradition proceedings or other legal proceedings.
2. The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.
3. The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the Organization, to other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

Article 16

1. Any dispute between two or more State Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

Article 16bis

Final clauses of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005

The final clauses of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005 shall be articles 17 to 24 of the Protocol of 2005 to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation. References in this Convention to States Parties shall be taken to mean references to States Parties to that Protocol.

Article 17

1. The Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the International Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.
2. States may express their consent to be bound by this Convention by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (c) accession.
3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 18

1. The Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen states have either signed in without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.
2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 19

1. The Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation after, the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 20

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.
2. The Secretary General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.
3. Any instrument of ratification acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 21

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
 - (ii) the date of the entry into force of this Convention;
 - (iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;
 - (iv) the receipt of any declaration or notification made under this Convention;
 - (b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.
3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish language, each text being equally authentic.

In witness whereof the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

Done at Rome this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

ANNEX

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.
2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.
3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.
4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.
5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna on 26 October 1979.
6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.
7. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.
8. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.
9. International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999.

KONVENCIJA O SUZBIJANJU NEZAKONITIH RADNJI UPERENIH PROTIV BEZBEDNOSTI POMORSKE PLOVIDBE

Države članice Konvencije,

Imajući u vidu svrhu i načela Povelje Ujedinjenih nacija, koja se odnose na očuvanje međunarodnog mira i bezbednosti i razvoj prijateljskih odnosa i saradnje između država,

Priznajući posebno da svako ima pravo na život, slobodu i bezbednost ličnosti, kao što je navedeno u Univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravima i Međunarodnom sporazumu o civilnim i političkim pravima,

Duboko zabrinute zbog eskalacije terorističkih akata svih oblika širom sveta, koji dovode u opasnost ili odnose živote nevinih ljudi, ugrožavaju osnovne slobode i ozbiljno povređuju dostojanstvo ljudi,

Smatrajući da nezakonite radnje uperene protiv bezbednosti pomorske plovidbe dovode u opasnost lica i imovinu, ozbiljno utiču na obavljanje pomorskog saobraćaja i narušavaju poverenje ljudi širom sveta u bezbednost plovidbe,

Smatrajući da pojava ovih radnji predstavlja predmet ozbiljne zabrinutosti međunarodne zajednice u celini, Ubeđeni u hitnu potrebu razvoja međunarodne saradnje između država radi stvaranja i usvajanja efikasnih i praktičnih mera za sprečavanje svih nezakonitih radnji uperениh protiv bezbednosti pomorske plovidbe, kao i za sudsko gonjenje i kažnjavanje izvršilaca istih,

Pozivajući se na Rezoluciju 40/61 Generalne skupštine Ujedinjenih nacija od 9. decembra 1985. godine koja inter alia "podstiče sve države jednostrano i u saradnji sa drugim državama, kao i relevantne organe Ujedinjenih nacija, da doprinesu eliminaciji uzroka koji su u osnovi međunarodnog terorizma i da obrate posebnu pažnju na sve situacije, uključujući i kolonijalizam, rasizam i situacije u kojima se masovno i flagrantno krše ljudska prava i osnovne slobode, kao i one koje uključuju stranu okupaciju, koje mogu prouzrokovati međunarodni terorizam i dovesti u opasnost međunarodni mir i bezbednost",

Pozivajući se dalje na činjenicu da Rezolucija 40/61 "nedvosmisleno osuđuje, kao kriminalne, sve radnje, metode i delovanja terorizma, izvršena bilo gde i od strane bilo koga, uključujući i ona koja dovode u opasnost prijateljske odnose između država i njihovu bezbednost",

Pozivajući se takođe na Rezoluciju 40/61, Međunarodna pomorska organizacija je bila zadužena da prouči problem terorizma na brodu ili protiv brodova, kako bi pripremila preporuke o odgovarajućim merama, Imajući u vidu Rezoluciju A.584/(14) Skupštine Međunarodne pomorske organizacije, od 20. novembra 1985. godine, kojom se zahteva razvoj mera za sprečavanje nezakonitih radnji kojima se ugrožava bezbednost brodova i bezbednost njihovih putnika i posade,

Primajući k znanju da su i radnje posade koje potpadaju pod normalnu disciplinu na palubi van nadležnosti ove Konvencije,

Potvrđujući želju za nadziranjem pravila i standarda koji se odnose na sprečavanje i kontrolu nezakonitih radnji uperenih protiv brodova i lica na brodovima, kako bi ih po potrebi ažurirale i, s tim u vezi, izražavajući zadovoljstvo merama za sprečavanje nezakonitih radnji uperenih protiv putnika i posade na palubama brodova, preporučenim od strane Pomorskog komiteta za bezbednost Međunarodne pomorske organizacije,

Potvrđujući dalje da će se pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Konvencijom i dalje rešavati primenom pravila i načela opšteg međunarodnog prava,

Priznavajući potrebu da se sve države, u borbi protiv nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, striktno pridržavaju pravila i principa opšteg međunarodnog prava, Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

1. U svrhe ove Konvencije:

- a) "brod" znači plovilo bilo koje vrste koje nije trajno pričvršćeno za dno mora, uključujući plovila sadinamičkom potporom, podmornice, ili bilo koje drugo plovilo.
- b) "prevoziti" znači započeti, dogovoriti ili vršiti efektivnu kontrolu, uključujući nadležnost za donošenje odluka, nad kretanjem osobe ili predmeta. c) "ozbiljna povreda ili oštećenje" znači:
 - (i) ozbiljnu telesnu povredu; ili
 - (ii) obimno razaranje mesta za javnu upotrebu, državnog ili Vladinog objekta, objekta infrastrukture, ili sistema javnog prevoza, koje rezultuje velikim privrednim gubitkom; ili
 - (iii) materijalnu štetu nanetu okruženju, uključujući vazduh, tlo, vodu, životinjski ili biljni svet. d) "BHN oružje" znači:
 - (i) "biološka oružja", koja su:
 - (1) mikrobiološki ili drugi biološki agensi, ili otrovi bilo kog porekla ili načina proizvodnje, takvih vrsta i u takvim količinama koje nemaju opravdanja da se koriste kao preventivna sredstva dejstva, u zaštitne ili druge miroljubive svrhe; ili
 - (2) oružje, oprema ili sredstva isporuke naznačena za korišćenje tih agenasa ili otrova uneprijateljske svrhe ili u oružanom sukobu.
 - (ii) "hemijska oružja", koja su, zajedno ili odvojeno:
 - (1) toksične hemikalije i njihove preteče, osim tamo gde su planirane u:
 - (A) industrijske, poljoprivredne, istraživačke, medicinske, farmaceutske ili drugemirosljubive svrhe; ili
 - (B) zaštitne svrhe, tačnije, one svrhe koje su direktno povezane sa zaštitom odtoksičnih hemikalija i zaštitom od hemijskog oružja; ili
 - (C) vojne svrhe koje nisu povezane sa korišćenjem hemijskog oružja i ne zavise od upotrebe toksičnih svojstava hemikalija kao metoda ratovanja; ili

(D) sprovođenje zakona uključujući svrhe kontrole nemira u zemlji, sve dok su vrste količine konzistentne sa svakom takvom svrhom;

(2) opremu i uređaje specijalno projektovane tako da prouzrokuju smrt ili druga oštećenja pomoću toksičnih svojstava onih toksičnih hemikalija preciziranih u tački (ii)(1), koje bi bile oslobođene kao rezultat upotrebe takve opreme i uređaja;

(3) bilo kakvu opremu specijalno projektovanu za korišćenje direktno u vezi sa upotrebom opreme i uređaja preciziranih u tački (ii)(2).

(4) nuklearna oružja i druge nuklearne eksplozivne uređaje.

e) "toksična hemikalija" označava svaku hemikaliju koja putem svog hemijskog dejstva na životne procese može da prouzrokuje smrt, privremenu onesposobljenost ili trajno oštećenje kod ljudi ili životinja. To obuhvata sve takve hemikalije, bez obzira na njihovo poreklo ili način njihove proizvodnje, i bez obzira na to da li su proizvedene u postrojenjima, opremi ili drugde.

f) "prekursor" označava svaki hemijski reagens koji učestvuje u bilo kojoj fazi proizvodnje toksične hemikalije bilo kojim metodom. To uključuje svaku ključnu komponentu dvo- ili višekomponentnog hemijskog sistema.

g) "Organizacija" označava Međunarodnu pomorsku organizaciju (IMO).

h) "Generalni sekretar" označava Generalnog sekretara Organizacije.

2. U svrhe ove Konvencije:

a) termini "mesto za javnu upotrebu", "državni ili vladin objekat", "objekat infrastrukture" i "sistem javnog prevoza" imaju isto značenje koje je tim terminima dato u Međunarodnoj konvenciji o suzbijanju terorističkih bombaških napada, donetoj u Njujorku 15. decembra 1997. godine; i

b) termini "izvorni materijal" i "specijalni fisioni materijal" imaju isto značenje koje je tim terminima dato u Statutu Međunarodne agencije za atomsku energiju (IAEA), donetom u Njujorku 26. oktobra 1956. godine.

Član 2.

1. Ova Konvencija se ne primenjuje na:

(a) ratni brod; ili

(b) brod koji poseduje ili koristi država kao pomoćno pomorsko sredstvo za potrebe carine ili policije; ili (v) brod koji je povučen iz plovidbe.

2. Odredbe ove Konvencije ne utiču na imunitet ratnih brodova i drugih javnih brodova koji se koriste unekomercijalne svrhe.

Član 2a

1. Ništa u ovoj Konvenciji neće uticati na druga prava, obaveze i odgovornosti država i pojedinaca prema međunarodnom pravu, posebno na svrhu i principe Povelje Ujedinjenih nacija i međunarodnih ljudskih prava, humanitarnog i prava izbeglica.

2. Ova Konvencija se ne primenjuje na aktivnosti oružanih snaga tokom oružanog sukoba, kako se ti termini hvataju prema međunarodnom humanitarnom pravu koje to pravo određuje, i aktivnosti preduzete od strane vojnih snaga države pri vršenju svojih zvaničnih dužnosti, u onoj meri koliko ih određuju drugi izvori međunarodnog prava.

3. Ništa u ovoj Konvenciji neće uticati na prava, obaveze i odgovornosti država članica Sporazuma o neširenju nuklearnih oružja, donetog u Vašingtonu, Londonu i Moskvi 1. jula 1968. godine, Konvencije o zabrani razvoja, proizvodnje i stvaranja zaliha bakterioloških (bioloških) i toksičnih oružja i o njihovom uništavanju,

donete u Vašingtonu, Londonu i Moskvi 10. aprila 1972. godine, ili Konvencije o zabrani razvoja, proizvodnje, stvaranja zaliha i korišćenja hemijskih oružja i o njihovom uništavanju, donete u Parizu 13. januara 1993. godine.

Član 3.

1. Svako lice čini krivično delo u smislu ove Konvencije ukoliko to lice nezakonito i namerno:

- (a) na silu, ili pretnjom, ili bilo kojim drugim načinom zastrašivanja oduzme ili obavlja kontrolu nadbrodom; ili
- (b) izvrši neku nasilnu radnju uperenu protiv lica na palubi broda, ako ta radnja može da ugrozi bezbednuplovidbu tog broda; ili
- (v) uništi brod ili prouzrokuje oštećenje broda ili njegovog tereta koje može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili
- (g) postavi ili prouzrokuje da se na brod postavi, na bilo koji način, naprava ili supstanca koja bi mogla da uništi njegov brod, ili da prouzrokuje oštećenje tog broda ili njegovog tereta, koje ugrožava ili može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili
- (d) uništi ili ozbiljno ošteti uređaje za pomorsku plovidbu ili se ozbiljno poremeti njihov rad, ako bilo koja takva radnja može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili
- (đ) prenosi informacije za koje ta osoba zna da su lažne, time ugrožavajući bezbednu plovidbu broda.

2. Svako lice, takođe, čini krivično delo ukoliko to lice preti, bez obzira na uslove propisane nacionalnim zakonodavstvom, u cilju prinuđivanja fizičkog ili pravnog lica da izvrši ili se uzdrži od vršenja bilo koje radnje, ako izvrši bilo koje od krivičnih dela utvrđenih u st. 1 (b), (c) i (e), ukoliko postoji verovatnoća da će takva pretnja ugroziti bezbednu plovidbu broda o kome je reč.

Član 3a

1. Svako lice čini krivično delo u smislu ove Konvencije ukoliko to lice nezakonito i namerno:

- a) namerava da učini delo, koje po njegovoj prirodi ili kontekstu, ima za cilj da zastraši stanovništvo, ili daprinudi vladu ili međunarodnu organizaciju da izvrši ili se uzdrži od vršenja bilo koje radnje, i u tu svrhu:
 - (i) koristi protiv broda ili na brodu ili ispušta sa broda bilo kakav eksploziv, radioaktivni materijal ili BHN oružje na način koji uzrokuje ili će verovatno uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu ili oštećenje; ili
 - (ii) ispušta sa broda naftu, utečnjeni prirodni gas, ili drugu opasnu ili škodljivu supstancu, koja nijepokrivena tač. (a) (i), u takvoj količini ili koncentraciji koja uzrokuje ili će verovatno uzrokovati smrt ili ozbiljnu povredu ili oštećenje; ili
 - (iii) koristi brod na način koji uzrokuje smrt ili ozbiljnu povredu ili oštećenje; ili
 - (iv) preti, bez obzira na uslove propisane domaćim pravom, činjenjem krivičnog dela utvrđenog utič. (a) (i), (ii) ili (iii); ili
- b) prevozi na brodu:
 - (i) bilo kakav eksplozivni ili radioaktivni materijal, znajući da je planiran za korišćenje tako dauzrokuje, ili preti da uzrokuje, bez obzira na uslove propisane domaćim pravom, smrt ili ozbiljnu povredu ili oštećenje u svrhu zastrašivanja naroda, ili prinuđivanja vlade ili međunarodne organizacije da izvrši ili se uzdrži od vršenja bilo kakve radnje; ili
 - (ii) bilo kakvo BHN oružje, znajući da je to BHN oružje kako je definisano u članu 1 ; ili(iii) bilo kakav izvorni materijal, specijalni fisioni materijal, ili opremu ili materijal specijalno dizajnirane ili pripremljene za procesiranje, korišćenje ili proizvodnju specijalnog fisionog materijala znajući

da je namenjen korišćenju u nuklearnim eksplozivnim aktivnostima ili bilo kojim drugim nuklearnim aktivnostima bez zaštitnih mera shodno IAEA sveobuhvatnom sporazumu o zaštitnim merama; ili

(iv) bilo kakvu opremu, materijale ili softver ili sličnu tehnologiju koje značajno doprinose dizajnu, proizvodnji ili isporuci BHN oružja, sa namerom da budu korišćeni u tu svrhu.

2. Neće se smatrati krivičnim delom, u smislu ove Konvencije, prevoženje predmeta ili materijala navedenih u st.1(b) (iii) ili, u onoj meri koliko se odnosi na nuklearno oružje ili drugu nuklearnu eksplozivnu napravu, st. 1(b) (iv), ukoliko se takav predmet ili materijal prevozi na ili sa teritorije, ili se inače prevozi pod kontrolom države članice Sporazuma o neširenju nuklearnog naoružanja gde:

- a) predmetno prenošenje ili prijem, uključujući i one unutar države, predmeta ili materijala nije usuprotnosti sa obavezama te države članice prema Sporazumu o neširenju nuklearnog naoružanja i,
- b) ukoliko su predmet ili materijal namenjeni sistemu isporuke nuklearnog oružja ili druge nuklearne eksplozivne naprave države članice Sporazuma o neširenju nuklearnog naoružanja, posedovanje tog oružja ili naprave nije u suprotnosti sa obavezama te države članice prema tom Sporazumu.

Član 3b

Svako lice čini krivično delo u smislu ove Konvencije ukoliko to lice nezakonito i namerno prevozi drugo lice na brodu znajući da je to drugo lice izvršilo radnju koja predstavlja krivično delo utvrđeno u čl. 3 , 3a ili 3b ili krivično delo utvrđeno u bilo kom ugovoru navedenom u Aneksu, i namerava da pomogne tom licu da izbegne krivično gonjenje.

Član 3v

Svako lice, takođe, čini krivično delo u smislu ove Konvencije ukoliko to lice:

- a) nezakonito i namerno povredi ili ubije bilo koje lice u vezi sa izvršenjem bilo kog krivičnog delautvrđenog u članu 3. stav 1., članu 3a , ili članu 3b; ili
- b) pokuša da izvrši krivično delo utvrđeno u članu 3. stav 1., članu 3a , stav 1(a) (i), (ii) ili (iii), ili tački (a) ovog člana; ili
- c) učestvuje kao saučesnik u krivičnom delu utvrđenom u članu 3 , članu 3a , članu 3b, ili tač. (a) ili (b) ovog člana; ili
- d) organizuje ili navodi druge da izvrše krivična dela utvrđena u članu 3 , članu 3a , članu 3b, ili tač. (a) ili b) ovog člana; ili
- e) doprinese izvršenju jednog ili više krivičnih dela utvrđenih u članu 3 , članu 3a , članu 3b, ili tač. (a) ili (b) ovog člana, od strane grupe lica koje rade sa zajedničkim ciljem, namerno ili:
 - (i) sa ciljem podržavanja kriminalne aktivnosti ili kriminalnog cilja grupe, gde ta aktivnost ili ciljobuhvataju činjenje krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a ili 3b; ili
 - (ii) imajući saznanje o nameri grupe da izvrši krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a ili 3b.

Član 4.

1. Ova Konvencija se primenjuje ako je predviđeno da brod kojim se upravlja plovi u vode, kroz vode ili iz vodaizvan spoljne granice teritorijalnog mora jedne države, ili bočnih granica njenog teritorijalnog mora sa susednim državama.

2. Iako se Konvencija ne primenjuje u slučajevima koji su u skladu sa tačkom 1, ona se ipak primenjuje kada sekrivac ili navodni krivac nađe na teritoriji države članice Konvencije, koja nije država navedena u tački 1.

Član 5.

Svaka država članica će krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a , 3b i 3v sankcionisati odgovarajućim kaznama koje uzimaju u obzir ozbiljnu prirodu tih krivičnih dela.

Član 5a

1. Svaka država članica će, u skladu sa načelima domaćeg prava, preduzeti neophodne mere da omogući da pravno lice koje ima sedište na njenoj teritoriji ili je organizovano prema njenom pozitivnom zakonodavstvu bude smatrano odgovornim kada lice nadležno za upravljanje ili kontrolu tog pravnog lica, u tom svojstvu, izvrši krivično delo utvrđeno u ovoj Konvenciji. Ta odgovornost može biti krivična, građanska ili upravna. 2. Ta odgovornost se snosi bez narušavanja krivične odgovornosti pojedinaca koji su počinili krivično delo.
3. Svaka država članica omogućiće da, posebno, pravna lica, odgovorna u skladu sa st. 1., budu podložna delotvornim, srazmernim i odvrćajućim krivičnim, građanskim ili upravnim kaznama. Te kazne mogu obuhvatati novčane kazne.

Član 6.

1. Svaka država članica će preduzeti takve mere koje mogu biti neophodne da bi zasnovala sudsku nadležnost nad krivičnim delima utvrđenim u čl. 3 , 3a , 3b i 3v kada je krivično delo počinjeno:
 - (a) na brodu ili na palubi broda koji plovi pod zastavom te države u vreme kada je prekršaj izvršen; ili (b) na teritoriji države, uključujući i teritorijalno more; ili (v) od strane državljanina te države.
2. Država može, takođe, da uspostavi svoju pravnu nadležnost za bilo koji takav prekršaj kada je:
 - (a) prekršaj izvršio apatrid koji živi na teritoriji te države; ili
 - (b) tokom izvršenja istog otet, ili mu je prećeno, ili je povređen, ili ubijen državljanin te države; ili
 - (v) isti izvršen u pokušaju da primora tu državu da izvrši ili se uzdrži od izvršenja bilo koje radnje.
3. Svaka država članica koja zasnuje sudsku nadležnost pomenutu u st. 2. o tome će obavestiti Generalnog sekretara. Ukoliko ta država članica naknadno poništi tu sudsku nadležnost, obavestiće o tome Generalnog sekretara.
4. Svaka država članica će preduzeti takve mere koje mogu biti neophodne za zasnivanje sudske nadležnosti nad krivičnim delima utvrđenim u čl. 3 , 3a , 3b i 3v u slučajevima u kojima je navodni prekršilac prisutan na njenoj teritoriji i ona ne izruči navodnog prekršioca bilo kojoj od država članica koje su zasnovala svoju sudsku nadležnost u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana.
5. Ova Konvencija ne isključuje bilo koju pravnu nadležnost koja se obavlja u skladu sa nacionalnim zakonom.

Član 7.

1. Nakon što bude zadovoljna stanjem garantovanim na taj način, svaka država članica na čijoj teritoriji se nalazi krivac ili navodni krivac istog, u skladu sa zakonom, odvodi u pritvor ili preduzima druge mere kako bi se osigurala da on tu ostane dovoljno dugo koliko je neophodno da se ustanovi krivični postupak ili postupak ekstradicije.
2. Takva država odmah obavlja preliminarnu istragu, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.
3. Svako lice protiv koga se primene mere navedene u tački 1. ima pravo:
 - (a) da bez odlaganja obavesti najbližeg odgovarajućeg predstavnika države koji je državljanin ili koji nadrugim načinom ima pravo da uspostavi takvu komunikaciju ili, ako se radi i apatridu, predstavnika države u kojoj stanuje;
 - (b) na posetu predstavnika te države.

4. Prava navedena u tački 3. primenjuju se u skladu sa zakonima i propisima države na čijoj teritoriji se nalazikrivac ili navodi krivac, shodno odredbi da pomenuti zakoni i propisi moraju u potpunosti da budu primenljivi za svrhe koje se odnose na prava data u tački 3.
5. Kada je država članica, u skladu sa ovim članom, pritvorila lice, ona o tome obaveštava državu koje suuspostavile pravne nadležnosti u skladu sa članom 6. tačka 1. i, ako to smatra korisnim, bilo koju drugu zainteresovanu državu o činjenici da je takvo lice pritvoreno i o okolnostima koje garantuju njegovu zadržavanje. Država koja obavlja preliminarnu istragu datu u tački 2. ovog člana o svojim nalazima odmah obaveštava navedene države i navodi da li namerava da primeni pravnu nadležnost.

Član 8.

1. Zapovednik broda države članice ("država zastave broda") može da izruči vlastima bilo koje druge države članice ("država primalac") bilo koje lice za koje osnovano veruje da je izvršilo krivično delo utvrđeno u čl. 3 , 3a , 3b , ili 3v .
2. Država zastave broda obezbeđuje da je zapovednik njenog broda na kome se nalazi lice koje zapovednik namerava da isporuči, u skladu sa članom 1 , obavezan da obavesti organe države koja prima o svojoj nameri da isporuči takvo lice i o razlozima i, ako je to moguće, po mogućstvu pre nego što uđe u teritorijalno more države koja prima.
3. Država koja prima prihvatiće to isporučivanje, osim u slučajevima kada postoji osnova za mišljenje da Konvencija ne može da se primeni na postupke koji su doveli do isporuke i nastavlja postupak u skladu sa odredbama člana 7. Svako odbijanje da se prihvati isporučivanje mora biti propraćeno izjavom u kojoj se navode razlozi za odbijanje.
4. Država zastave broda obezbeđuje da je zapovednik njenog broda obavezan da organima države koja prima dostavi dokaze koje on poseduje, a koji se odnose na navodnog krivca.
5. Država koja prima i prihvatila je isporučenje lica u skladu sa tačkom 3, može zahtevati da država zastave broda prihvati isporučenje tog lica. Država zastave broda razmatra svaki takav zahtev i ako se složi sa istim nastavlja postupak u skladu sa članom 7. Ako država zastave broda odbije zahtev, dostavlja državi koja prima izjavu o razlozima.

Član 8a

1. Države članice će sarađivati u najvećoj mogućoj meri da bi sprečile i suzbile nezakonite radnje predviđene ovom Konvencijom, u skladu sa međunarodnim pravom, i odgovoriće zahtevima shodno ovom članu što je brže moguće.
2. Svaki zahtev shodno ovom članu trebalo bi, ukoliko je to moguće, da sadrži naziv sumnjivog broda, IMO identifikacioni broj broda, luku upisa, luku pripadnosti i luku odredišta, kao i sve druge potrebne informacije. Ukoliko se zahtev prenosi usmeno, članica koja ga podnosi potvrdiće zahtev u pisanom obliku što je pre moguće. Članica kojoj se zahtev upućuje odmah će potvrditi prijem bilo kakvog pisanog ili usmenog zahteva.
3. Države članice uzeće u obzir opasnosti i poteškoće koje se odnose na ukrcavanje na brod koji se nalazi namoru i kontrolu njegovog tereta, i razmotriti da li bi druge adekvatne mere dogovorene između dotičnih država mogle da budu preduzete na bezbedniji način u sledećoj luci pristajanja ili na nekom drugom pogodnom mestu.
4. Država članica koja osnovano sumnja da je krivično delo utvrđeno u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v bilo, jeste, ili da će biti izvršeno, a tiče se broda koji vije njenu zastavu, može da zahteva pomoć drugih država članica pri sprečavanju ili suzbijanju tog krivičnog dela. Države članice kojima je upućen takav zahtev daće sve od sebe da pruže tu pomoć u okviru sredstava koja su im na raspolaganju.

5. Kad god policija ili druga ovlašćena službena lica države članice ("članica podnosilac zahteva") presretnubrod koji vije zastavu ili nosi registarske oznake druge države članice ("prva članica") koji se nalazi izvan teritorijalnih voda bilo koje države, a članica podnosilac zahteva osnovano sumnja da su brod ili neka lica na njemu bili, jesu, ili će biti umešani u izvršenje nekog krivičnog dela utvrđenog u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v , i ako članica podnosilac zahteva želi da se ukrca, ista će zahtevati, u skladu sa st. 1. i 2., da prva članica potvrdi da li brod zaista ima njenu državnu pripadnost, i

a) ukoliko je državna pripadnost potvrđena, članica podnosilac zahteva će tražiti od prve članice (udaljem tekstu: Država zastave broda) dozvolu za ukrcavanje i preduzimanje odgovarajućih mera u pogledu tog broda koje mogu da obuhvataju zaustavljanje, ukrcavanje i pretraživanje broda, njegovog tereta i lica na brodu, kao i ispitivanje lica na brodu da bi se utvrdilo da je krivično delo navedeno u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v bilo, jeste, ili da će biti izvršeno, i b) Država zastave broda će:

- (i) dozvoliti Članici podnosiocu zahteva da se ukrca i da preduzme odgovarajuće mere utvrđene u tač. (b), podložno bilo kojim uslovima koje ona može nametnuti u skladu sa st. 7.; ili
- (ii) sprovesti ukrcavanje i pretragu uz pomoć domaće policije ili drugih službenih lica; ili
- (iii) sprovesti ukrcavanje i pretraživanje zajedno sa članicom podnosiocem zahteva, u skladu sa uslovima koje ona može nametnuti u skladu sa stavom 7.; ili (iv) odbiti da dozvoli ukrcavanje i pretraživanje.

Članica podnosilac zahteva neće se ukrcavati na brod ili preduzimati mere utvrđene u tač. (b) bez izričite dozvole države zastave broda.

c) Odmah po ili nakon deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupu, država članica može da obavesti Generalnog sekretara da je, u pogledu brodova koji viju njenu zastavu ili nose njene registarske oznake, članici podnosiocu zahteva data dozvola za ukrcavanje i pretraživanje tog broda, njegovog tereta i lica na brodu, kao i za ispitivanje lica na brodu da bi se utvrdila i ispitala dokumentacija o državnoj pripadnosti broda i utvrdilo da li je krivično delo navedeno u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v bilo, jeste, ili da će biti izvršeno, ukoliko nema odgovora od prve članice u roku od četiri časa od potvrde prijema zahteva za potvrdu državne pripadnosti.

d) Odmah po ili nakon deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupu, država članica može da obavesti Generalnog sekretara da je, u pogledu brodova koji viju njenu zastavu ili nose njene registarske oznake, članici podnosiocu zahteva data dozvola za ukrcavanje i pretraživanje broda, njegovog tereta i lica na brodu, i za ispitivanje lica na brodu da bi se utvrdila i ispitala dokumentacija o državnoj pripadnosti broda i utvrdilo da li je krivično delo navedeno u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v bilo, jeste, ili da će biti izvršeno.

Obaveštenja upućena shodno ovom stavu mogu se povući u bilo kom trenutku.

6. Kada se, kao rezultat bilo kakvog ukrcavanja sprovedenog shodno ovom članu, pronađe dokaz o ponašanju opisanom u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v , država zastave broda može da dozvoli članici podnosiocu zahteva da zadrži brod, teret i lica na brodu sve do prijema uputstava o daljem postupanju sa brodom od strane države zastave broda. Članica podnosilac zahteva odmah će obavestiti državu zastave broda o rezultatima ukrcavanja, pretraživanja i zadržavanja sprovedenih shodno ovom članu. Članica podnosilac zahteva takođe će odmah obavestiti državu zastave broda o pronalasku dokaza o nezakonitom ponašanju koje nije predmet ove Konvencije.
7. Država zastave broda, u skladu sa odredbama ove Konvencije, može da uslovi svoju dozvolu iz st. 5. ili 6. idobijanjem dodatnih informacija od članice podnosioca zahteva, kao i u vezi sa odgovornošću za mere koje će se preduzeti i njihov obim. Nijedna dodatna mera ne može se preduzeti bez izričite pisane dozvole države zastave broda, osim kada je to neophodno da bi se otklonila bliska opasnost po živote osoba ili gde te mere proizlaze iz relevantnih bilateralnih ili multilateralnih sporazuma.
8. Za sva ukrcavanja shodno ovom članu, država zastave broda ima pravo da zasnuje sudsku nadležnost nadzadržanim brodom, teretom ili drugim predmetima i licima na brodu, uključujući zauzimanje, zaplenu,

hapšenje i sudsko gonjenje. Međutim, država zastave broda može, u skladu sa svojim ustavom i zakonima, da pristane na zasnivanje sudske nadležnosti od strane druge države koja ima sudsku nadležnost prema članu 6 .

9. Pri vršenju dozvoljenih radnji iz ovog člana, upotreba sile izbegavaće se osim onda kada je to neophodno dabi se osigurala bezbednost službenih lica i lica na brodu, ili tamo gde se službena lica ometaju pri vršenju radnji na koje su ovlašćeni. Svaka upotreba sile shodno ovom članu neće prelaziti minimalni stepen sile koji je neophodan i razuman u datim okolnostima.

10. Zaštitne mere

a) Tamo gde država članica preduzme mere protiv broda u skladu sa ovim članom, ona će:

- (i) voditi računa o potrebi za neugrožavanjem bezbednosti života na otvorenom moru;(ii) omogućiti da sva lica na brodu budu tretirana na način koji čuva njihovo osnovno ljudsko dostojanstvo, i u skladu sa važećim odredbama međunarodnog prava, uključujući međunarodno pravo o ljudskim pravima;
- (iii) omogućiti da ukrcavanje i pretraživanje shodno ovom članu budu sprovedeni u skladu savažećim međunarodnim pravom;
- (iv) voditi računa o bezbednosti i sigurnosti broda i njegovog tereta;
- (v) voditi računa o potrebi za nenarušavanjem privrednih ili pravnih interesa države zastavebroda;
- (vi) omogućiti, u okviru raspoloživih sredstava, da svaka mera preduzeta u vezi sa brodom ilinjegovim teretom bude prihvatljiva za životnu sredinu u datim okolnostima;
- (vii)omogućiti da lica na brodu protiv kojih se može započeti sudski postupak u vezi sa bilo kojimod krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v budu zaštićena stavom 2. člana 10. , bez obzira na lokaciju;
- (viii) omogućiti da zapovednik broda bude obavešten o njoj nameri da se ukrca i da mu budedata mogućnost da prvom prilikom kontaktira sa brodovlasnikom i državom zastave broda; i (ix) uložiti razumne napore da izbegne da brod bude bespotrebno zadržan.

b) Pod pretpostavkom da dozvola za ukrcavanje od strane Države zastave broda neće per se biti osnovnjene odgovornosti, države članice će biti odgovorne za svaku štetu, kvar ili gubitak koji im se mogu pripisati, a proističu iz mera preduzetih shodno ovom članu kada:

- (i) se pokaže da su takve mere bile bez osnova, pod uslovom da brod nije počinio bilo kakvo delokoje opravdava preduzete mere; ili
- (ii) su takve mere nezakonite ili prevazilaze one koje su u svetlu raspoloživih informacija razložnopotrebne za implementiranje odredbi ovog člana.

Države članice će obezbediti odgovarajuću naknadu štete u pogledu takve štete, kvara ili gubitka.

c) Tamo gde država članica preduzima mere protiv broda u skladu sa ovom Konvencijom, ona će voditiračuna o potrebi nezadiranja u ili neuticanja na:

- (i) prava i obaveze i zasnivanje sudske nadležnosti obalnih država u skladu sa međunarodnimpomorskim pravom; ili
- (ii) ovlašćenje države zastave broda da zasnuje sudsku nadležnost i kontrolu u administrativnim,tehničkim i socijalnim pitanjima koja se tiču broda.

d) Svaku meru preduzetu shodno ovom članu će sprovesti policija ili druga ovlašćena službena lica savojnih brodova ili vojnih vazduhoplova, ili sa drugih brodova ili vazduhoplova jasno označenih i za koje je moguće utvrditi da su u službi vlade i ovlašćenih u tom smislu, i važiće odredbe ovog člana, bez obzira na čl. 2. i 2a .

e) U svrhe ovog člana "policija ili druga ovlašćena službena lica" označavaju uniformisane ili na druginačin jasno prepoznatljive pripadnike policije ili drugih organa vlade propisno ovlašćene od strane

svoje vlade. U specifične svrhe sprovođenja zakona prema ovoj Konvenciji, policija ili druga ovlašćena službena lica će zapovedniku po ukrcavanju podneti na pregled odgovarajuća identifikaciona dokumenta izdata od strane vlade.

11. Ovaj član se ne primenjuje niti ograničava ukrcavanje na brodove koje sprovodi bilo koja država članica uskladu sa međunarodnim pravom, izvan teritorijalnih voda bilo koje države, uključujući ukrcanja zasnovana na pravu posete brodu, pružanju pomoći licima, brodovima i imovini u nevolji ili opasnosti, ili dozvolu od strane države zastave broda za sprovođenje zakona ili preduzimanje drugih mera.
12. Države članice se ohrabruju da razviju standardne operativne procedure za zajedničke operacije shodno ovom članu i da se konsultuju, ukoliko je to adekvatno, sa drugim državama članicama u pogledu usklađivanja tih standardnih operativnih procedura radi sprovođenja operacija.
13. Države članice mogu da sklapaju sporazume ili dogovore između sebe da bi olakšale obavljanje operacijaspvođenja zakona u skladu sa ovim članom.
14. Svaka država članica će preduzeti odgovarajuće mere da bi osigurala da njena policija ili druga ovlašćenaslужbena lica, i policija ili druga ovlašćena službena lica drugih država članica koja postupaju u njeno ime, budu ovlašćena da postupaju shodno ovom članu.
15. Odmah po ili nakon deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupu, svakadržava članica će imenovati nadležni organ, ili, tamo gde je to neophodno, organe koji će primati i odgovarati na zahteve za pomoć, za potvrdu državljanstva, i za dozvolu za preduzimanje odgovarajućih mera. Takvo imenovanje, uključujući informacije za stupanje u kontakt, biće saopšteni Generalnom sekretaru u roku od jednog meseca od kada država postane članica, koji će obavestiti sve druge države članice u roku od jednog meseca od imenovanja. Svaka država članica je odgovorna za brzo obaveštavanje o bilo kakvim promenama u imenovanju ili informacijama za stupanje u kontakt preko Generalnog sekretara.

Član 9.

Odredbe ove Konvencije na bilo koji način ne utiču na pravila međunarodnog prava koja se odnose na nadležnost država za primenu istražnog postupka ili pravne nadležnosti na brodovima koji ne plove pod njihovim zastavama.

Član 10.

1. Država članica, na čijoj teritoriji se nalazi krivac ili navodi krivac, u slučajevima za koje važi član 6 , ako neisporuči istog obavezna je da bez ikakvog izuzetka i bez obzira na to da li je prekršaj počinjen na njenoj teritoriji ili nije počinjen, odmah preda slučaj svojim organima radi tužbe, prema proceduri koja je u skladu sa zakonima te države. Organi donose odluku na isti način kao i za bilo koji drugi prekršaj ozbiljne prirode, u skladu sa zakonom te države.
2. Svakom licu koje bude stavljeno u pritvor, ili u vezi sa kojim su preduzete bilo kakve druge mere ili se vode sudski postupci shodno ovoj Konvenciji, biće zagarantovan fer tretman, uključujući uživanje svih prava i garancija u skladu sa pravom države na čijoj teritoriji je to lice prisutno i važećim odredbama međunarodnog prava, uključujući i međunarodno pravo o ljudskim pravima.

Član 11.

1. Krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a , 3b i 3v smatraće se da su obuhvaćena krivičnim delima koja dovode doizručenja izvršilaca u svakom sporazumu o izručenju koji postoji između bilo kojih država članica. Države članice obavezuju se da će uključiti takva krivična dela u krivična dela koja dovode do izručenja izvršilaca u svakom sporazumu o izručenju koji će međusobno zaključiti.
2. Ukoliko država članica koja za izručenje zahteva postojanje sporazuma primi zahtev za izručenje od stranedruge države članice sa kojom nema sporazum o izručenju, država članica kojoj je zahtev upućen može,

po svom nahođenju, smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje u pogledu krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b i 3v . Izručenje će biti podložno drugim uslovima predviđenim pravom države članice kojoj je zahtev upućen.

3. Države članice koje izručenje ne uslovljavaju postojanjem sporazuma prepoznaje krivična dela utvrđena u čl.3 , 3a , 3b i 3v kao krivična dela koja dovode do izručenja izvršilaca za izručenje između sebe, u skladu sa uslovima predviđenim pravom države članice kojoj je zahtev upućen.

4. Ukoliko je to neophodno, krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a , 3b i 3v će se tretirati, u svrhe izručenja između država članica, kao da su počinjeni ne samo na mestu na kome su se dogodili već i na mestu unutar sudske nadležnosti države članice podnosioca zahteva za izručenjem.

5. Država članica koja dobije više od jednog zahteva za izručenje od država koje su uspostavile pravnu nadležnost u skladu sa članom 6. i koja odluči da ne vodi sudski proces, u izboru države kojoj će isporučiti krivca ili navodnog krivca mora da uzme u obzir interese i odgovornosti države članice pod čijom zastavom je brod plovio u vreme kada je prekršaj izvršen.

6. Pri razmatranju zahteva za izručenje navodnog krivca prema ovoj Konvenciji, država od koje se zahteva izručenje mora da uzme u obzir da li njegova prava navedena u članu 7. tačka 3. mogu biti primenjena u državi koja zahteva izručenje.

7. U vezi sa prekršajima definisanim u ovoj Konvenciji, odredbe svih ugovora o izručenju i sporazuma koji semogu primeniti između država članica modifikuju se između država članica da bi bili u skladu s Konvencijom.

Član 11a

Nijedno od krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v neće se smatrati, u svrhe izručenja ili uzajamne pravne pomoći, političkim prekršajem ili prekršajem povezanim sa političkim prekršajem ili prekršajem inspirisanim političkim motivima. U skladu sa tim, Zahtev za izručenjem ili za uzajamnom pravnom pomoći zasnovan na takvom krivičnom delu ne sme biti odbijen samo na temelju toga da se tiče političkog prekršaja ili prekršaja povezanog sa političkim prekršajem ili prekršaja inspirisanog političkim motivima.

Član 11b

Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti kao da nameće obavezu izručenja ili da obezbeđuje uzajamnu pravnu pomoć, ukoliko država članica kojoj je zahtev upućen ima materijalnih osnova za uverenje da je zahtev za izručenjem za krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v ili za uzajamnu pravnu pomoć u pogledu takvih krivičnih dela iznet u svrhe krivičnog gonjenja ili kažnjavanja nekog lica zbog rase, verskog opredeljenja, nacionalnosti, etničkog porekla, političkog mišljenja ili pola tog lica, ili da bi ispunjenje tog zahteva prouzrokovalo narušavanje položaja tog lica iz bilo kog od ovih razloga.

Član 12.

1. Države članice će jedna drugoj pružiti pomoć u najvećoj mogućoj meri u vezi sa krivičnim postupcima pokrenutim u pogledu krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b i 3v , uključujući pomoć pri dobijanju dokaza kojima one raspolažu, a neophodni su za postupke.

2. Države članice sprovode svoje obaveze navedene u tački 1. u skladu sa sporazumima o pružanju uzajamne pomoći koji mogu postojati između te dve države. U slučaju da ne postoje takvi sporazumi, države članice pružaju uzajamnu pomoć u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 12a

1. Lice koje je zadržano ili služi zatvorsku kaznu na teritoriji jedne od država članica a čije se prisustvo zahteva u drugoj državi članici u svrhe identifikacije, svedočenja ili pružanja druge pomoći pri dobijanju dokaza za

istragu ili krivično gonjenje za krivična dela utvrđena u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v može se prebaciti ukoliko se ispune sledeći uslovi:

- a) da to lice slobodnom voljom da pristanak; i
- b) nadležni organi obeju država se slože, u skladu sa uslovima koje te države mogu smatrati odgovarajućim.

2. U svrhe ovog člana:

- a) država u koju se lice prebacuje imaće nadležnost i obavezu da lice koje se prebacuje drži u pritvoru, osim ako država iz koje se lice prebacuje ne zahteva ili dozvoljava drugačije;
- b) država u koju se lice prebacuje će bez odlaganja izvršiti svoju obavezu da vrati lice u pritvor države iz koje je lice prebačeno kako je ranije dogovoreno, ili kako je inače dogovoreno, od strane nadležnih organa obeju država;
- c) država u koju se lice prebacuje neće zahtevati od države iz koje je lice prebačeno da započne sudske postupke za izručenje radi vraćanja tog lica;
- d) prebačenom licu uračunaće se vreme provedeno u pritvoru države u koju je lice prebačeno u službenje zatvorske kazne koju služi u državi iz koje je prebačeno.

3. Osim ukoliko se država članica iz koje lice treba da bude prebačeno u skladu sa ovim članom ne složi sa tim, to lice, bez obzira na njegovu nacionalnost, neće biti krivično gonjeno niti zadržano niti podvrgnuto bilo kakvom ograničavanju lične slobode na teritoriji države u koju se lice prebacuje u pogledu dela ili optužbi koje prethode odlasku tog lica sa teritorije države iz koje je to lice prebačeno.

Član 13.

1. Države članice će saradivati u sprečavanju krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v , i to posebno:

- a) putem preduzimanja svih raspoloživih mera za sprečavanje pripreme na svojim teritorijama za izvršenje tih krivičnih dela u granicama ili izvan svojih teritorija;
- b) putem razmene informacija u skladu sa njihovim domaćim pravom, i koordinisanja administrativnih i drugih mera preduzetih ukoliko je to adekvatno za sprečavanje izvršenja krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v .

2. Kada je, usled izvršenja krivičnih dela utvrđenih u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v , polazak broda odložen ili prekinut, svaka država članica na čijoj se teritoriji nalaze brod ili putnici ili posada, dužna je da uloži sve moguće napore da izbegne bespotrebno zadržavanje broda, putnika, posade ili tereta na njemu.

Član 14.

Svaka država članica koja ima razloga da veruje da će biti izvršeno krivično delo utvrđeno u čl. 3 , 3a , 3b ili 3v će, u skladu sa svojim domaćim pravom, pružiti što je pre moguće sve relevantne informacije kojima raspolaže onim državama za koje veruje da će biti države koje će zasnovati sudsku nadležnost u skladu sa članom 6 .

Član 15.

1. Svaka država članica, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, dostavlja Generalnom sekretaru, u što kraćem roku, svaku značajnu informaciju koju poseduje u vezi sa:

- (a) okolnostima vezanim za prekršaj;
- (b) radnjama koje su preduzete u skladu sa članom 13. tačka 2;
- (v) merama preduzetim u vezi sa krivcem ili navodnim krivcem i, naročito, rezultatima svakog postupka izručenja ili drugog pravnog postupka.

2. Država članica u kojoj se vodi postupak protiv krivca ili navodnog krivca, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, saopštava krajnji ishod postupka Generalnom sekretaru.
3. Informacije prenete u skladu sa st. 1. i 2. biće saopštene od strane Generalnog sekretara svim državama članicama, drugim državama kojih se one tiču, i odgovarajućim međunarodnim i međuvladinim organizacijama.

Član 16.

1. Svaki spor između dve ili više država članica u vezi sa tumačenjem ili primenom ove Konvencije koji se nemože rešiti pregovorima u određenom vremenskom periodu, na zahtev jedne od njih, predaje se na arbitražu. Ako, u roku od šest meseci nakon predaje na arbitražu, strane ne budu u mogućnosti da se dogovore oko organizacije arbitraže, svaka strana može, na sopstveni zahtev, da preda ovaj spor Međunarodnom sudu pravde u skladu sa statutom suda.
2. Svaka država može u vreme potpisivanja ili ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja istoj, da izjavi da ona ne smatra obavezujućom bilo koju, ili sve odredbe tačke 1. Druge države članice ne obavezuju se ovim odredbama prema bilo kojoj državi koja se ogradila od istih.
3. Svaka država koja se ogradila od primene ovih odredbi u skladu sa tačkom 2. može, u bilo koje vreme, dopovučeti tu odluku obaveštenjem koje dostavlja Generalnom sekretaru.

Član 16a

Završne odredbe Konvencije o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, 2005. godine

Završne odredbe Konvencije o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, 2005. godine biće čl. od 17. do 24. Protokola iz 2005. godine o izmenama i dopunama Konvencije o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe. Preporuke Državama Članicama ove Konvencije smatraće se kao preporuke Državama Članicama tog Protokola.

Član 17.

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje u Rimu, 10. marta 1988. godine, od strane država koje učestvuju na Međunarodnoj konferenciji o sprečavanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe i u sedištu Organizacije od strane svih država od 14. marta 1988. godine do 9. marta 1989. godine. Nakon toga ostaje otvorena za pristup novih država.
2. Države mogu izraziti svoj pristanak da je Konvencija za njih obavezujuća na sledeći način:
 - (a) bezuslovnim potpisivanjem što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja; ili
 - (b) potpisivanjem shodno ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju, za kojim sledi ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje; ili (v) pristupom.
3. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristup stupaju na snagu deponovanjem nekog instrumenta s tim u vezikod Generalnog sekretara.

Član 18.

1. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon što je 15 država bude bezuslovno potpisalo što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ili pošto budu deponovale neki instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa u vezi sa istom.
2. Za državu koja deponuje instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa u vezi sa ovom Konvencijom, nakon što su ispunjeni uslovi za stupanje na snagu iste, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristup stupaju na snagu 90 dana od dana deponovanja.

Član 19.

1. Svaka država članica može objaviti ovu Konvenciju po isteku jedne godine od stupanja na snagu iste u toj državi.
2. Objava se obavlja deponovanjem nekog instrumenta za objavu Generalnom sekretaru.
3. Objava stupa na snagu nakon godinu dana, ili nekog dužeg perioda koji se može navesti u instrumentu zadeponovanje, od prijema instrumenta za deponovanje od strane Generalnog sekretara.

Član 20.

1. Organizacija može da sazove konferenciju radi revidiranja ili izmene ove Konvencije.
2. Generalni sekretar saziva konferenciju država članica ove Konvencije radi revidiranja ili izmene Konvencije, na zahtev trećine država članica ili 10 država članica, zavisno od toga koji je broj veći.
3. Svaki instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa koji je deponovan nakon stupanja na snaguneke izmene ove Konvencije, primenjuje se na Konvenciju kao izmenjen.

Član 21.

1. Ova Konvencija se deponuje kod Generalnog sekretara.
2. Generalni sekretar:
 - (a) obaveštava sve države koje su potpisale Konvenciju ili pristupile istoj o:
 - i. svakom novom potpisu ili deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa zajedno sa datumom istog; ii. datumu stupanja na snagu ove Konvencije; iii. deponovanju bilo kojeg instrumenta o objavljivanju ove Konvencije, zajedno sa datumom kada je on primljen i datumom kada objavljivanje stupa na snagu; iv. prijemu svake deklaracije ili notifikacije koja je sačinjena u skladu sa ovom Konvencijom; (b) prosleđuje potvrđene originalne primerke ove Konvencije svim državama koje su potpisale ovu Konvenciju ili pristupile istoj.
3. Kada ova Konvencija stupi na snagu, deponent prosleđuje potvrđeni originalni primerak iste Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registracije i objavljivanja, u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija.

Član 22.

Ova Konvencija je sačinjena kao jedan original na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, a svaki tekst je jednako autentičan.

U potvrdu čega su dole potpisani propisno ovlašćeni od svojih Vlada za potpisivanje ove Konvencije.

Sačinjeno u Rimu ovog desetog dana marta hiljadu devetstotina osamdeset osme godine.

ANEKS

1. Konvencija o suzbijanju nezakonitih zaplena vazduhoplova, doneta u Hagu 16. decembra 1970. godine.
2. Konvencija o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, doneta u Montrealu 23. septembra 1971. godine.
3. Konvencija o suzbijanju i kažnjavanju zločina protiv međunarodno zaštićenih lica, uključujući diplomatske predstavnike, usvojena od strane Generalne skupštine Ujedinjenih nacija 14. decembra 1973. godine.
4. Međunarodna konvencija o suzbijanju uzimanja talaca, usvojena od strane Generalne skupštine Ujedinjenih nacija 17. decembra 1979. godine.
5. Konvencija o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, doneta u Beču 26. oktobra 1979. godine.

6. Protokol o suzbijanju nezakonitih nasilnih radnji na aerodromima koji služe za međunarodno civilnovazduhoplovstvo, kao dopuna Konvenciji o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, donet u Montrealu 24. februara 1988. godine.
7. Protokol o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti fiksnih platformi koje se nalaze naepikontinentalnom pojasu, donet u Rimu 10. marta 1988. godine.
8. Međunarodna konvencija o suzbijanju terorističkih bombaških napada, usvojena od strane Generalneskupštine Ujedinjenih nacija 15. decembra 1997. godine.
9. Međunarodna konvencija o suzbijanju finansiranja terorizma , usvojena od strane Generalne skupštineUjedinjenih nacija 9. decembra 1999. godine.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".

ODREDBE KOJE NISU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST

Zakon o potvrđivanju Protokola iz 2005. godine o izmenama i dopunama Konvencije o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe ("Sl. gl. RS - Međunarodni ugovori", br. 1/10)

ARTICLE 15

Interpretation and application

1. The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.
2. Articles 1 to 16 of the Convention, as revised by this Protocol, together with articles 17 to 24 of this Protocol and the Annex thereto, shall constitute and be called the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 2005 (2005 SUA Convention).

FINAL CLAUSES

ARTICLE 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

- 1 This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 14 February 2006 to 13 February 2007 and shall thereafter remain open for accession.
- 2 States may express their consent to be bound by this Protocol by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4 Only a State which has signed the Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or has ratified, accepted, approved or acceded to the Convention may become a Party to this Protocol.

ARTICLE 18

Entry into force

- 1 This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General.

2 For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit. ARTICLE 19

Denunciation

1 This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which this Protocol enters into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the deposit of the instrument with the Secretary-General.

ARTICLE 20

Revision and amendment

1 A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2 The Secretary-General shall convene a conference of States Parties to this Protocol for revising or amending the Protocol, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Protocol shall be deemed to apply to the Protocol as amended.

ARTICLE 21

Declarations

1 Upon depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the Annex may declare that, in the application of this Protocol to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in article 3ter. The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the Secretary-General of this fact.

2 When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the Annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

3 Upon depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party may declare that it will apply the provisions of article 3ter in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions of liability.

ARTICLE 22

Amendments to the Annex

1 The Annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

(a) are open to the participation of all States;

(b) have entered into force; and

(c) have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twelve States Parties to this Protocol.

2 After the entry into force of this Protocol, any State Party thereto may propose such an amendment to the Annex. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary-General in written form. The Secretary-General shall circulate any proposed amendment that meets the requirements of paragraph 1 to all members of the Organization and seek from States Parties to this Protocol their consent to the adoption of the proposed amendment.

3 The proposed amendment to the Annex shall be deemed adopted after more than twelve of the States Parties to this Protocol consent to it by written notification to the Secretary-General.

4 The adopted amendment to the Annex shall enter into force thirty days after the deposit with the

Secretary-General of the twelfth instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for those States Parties to this Protocol that have deposited such an instrument. For each State Party to this Protocol ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twelfth instrument with the Secretary-General, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

ARTICLE 23

Depositary

1 This Protocol and any amendments adopted under articles 20 and 22 shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded to this Protocol of:

- (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
- (ii) the date of the entry into force of this Protocol;
- (iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;
- (iv) any communication called for by any article of this Protocol;
- (v) any proposal to amend the Annex which has been made in accordance with article 22, paragraph 2;
- (vi) any amendment deemed to have been adopted in accordance with article 22, paragraph 3;
- (iv) any amendment ratified, accepted or approved in accordance with article 22, paragraph 4, together with the date on which that amendment shall enter into force; and

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States which have signed or acceded to this Protocol.

3 As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy of the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 24

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

Član 15.

Tumačenje i primena

1 Kovencija i ovaj Protokol će se, između članica ovog Protokola, čitati i tumačiti zajedno kao jedan instrument.

2. Čl. od 1. do 16. Konvencije, izmenjeni i dopunjeni ovim Protokolom, zajedno sa čl. od 17. do 24. ovog Protokola i njegovim Aneksom, sačinjavaće i biće nazvani Konvencija o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, 2005. godine (Konvencija SUA 2005).

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 17.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje i pristup

1. Ovaj Protokol će biti otvoren za potpisivanje u sedištu Organizacije od 14. februara 2006. godine do 13. februara 2007. godine i nakon toga će ostati otvoren za pristup.

2. Države mogu da izraze svoj pristanak na to da ih ovaj Protokol obaveže:

- a) potpisivanjem bez rezervi što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja; ili
- b) potpisivanjem uslovljeno ratifikacijom, prihvatanjem ili odobrenjem, nakon kog će uslediti ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje; ili c) pristupanjem.

3. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje izvršiće se deponovanjem instrumenta u tu svrhu kod Generalnog sekretara.

4. Samo država koja je potpisala Konvenciju bez rezervi što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ili je ratifikovala, prihvatila, odobrila ili pristupila Konvenciji može da postane članica ovog Protokola. Član 18.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol će stupiti na snagu devedeset dana od datuma na koji je dvanaest država potpisalo isti bezrezerve što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ili deponovalo instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja kod Generalnog sekretara.
2. Za državu koja deponuje instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja u pogledu ovog Protokola nakon što su ispunjeni uslovi za njegovu stupanje na snagu iz stava 1., ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje stupiće na snagu devedeset dana nakon datuma tog deponovanja. Član 19.

Otkazivanje

1. Ovaj Protokol može biti otkazan od strane bilo koje države članice u bilo kom trenutku nakon datuma na koji ovaj Protokol stupi na snagu za tu državu.
2. Otkazivanje će biti izvršeno deponovanjem instrumenta o otkazivanju kod Generalnog sekretara.
3. Otkazivanje će stupiti na snagu godinu dana, ili onaj duži period koji je preciziran u instrumentu o otkazivanju, nakon deponovanja instrumenta kod Generalnog sekretara.

Član 20.

Revidiranje i dopunjavanje

1. Organizacija može sazvati konferenciju u svrhe revidiranja ili dopunjavanja ovog Protokola.
2. Generalni sekretar će sazvati konferenciju država članica ovog Protokola radi revidiranja ili dopunjavanja Protokola, na zahtev jedne trećine država članica ili deset država članica, koji god broj bude veći.
3. Svaki instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja deponovan nakon datuma stupanja nasnagu dopuna ovog Protokola će se smatrati važećim za izmenjeni Protokol. Član 21.

Izjave

1. Odmah po deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa, država članica koja nije članica određenog sporazuma navedenog u Aneksu može da izjavi da se, pri primeni ovog Protokola na državu članicu, taj sporazum neće smatrati uključenim u član 3b. Izjava će prestati da važi onog trenutka kada sporazum stupi na snagu za državu članicu, koja će o toj činjenici obavestiti Generalnog sekretara.
2. Kada država članica prestane da bude članica sporazuma navedenog u Aneksu, ona može da sačini izjavu kako je predviđeno u ovom članu, u pogledu tog sporazuma.
3. Odmah po deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, država članica može da izjavi da će primeniti odredbe člana 3b u skladu sa principima njenog krivičnog prava a koji se tiču oslobađanja porodice od odgovornosti.

Član 22.

Dopune Aneksa

1. Aneks može biti dopunjen dodavanjem relevantnih sporazuma:
 - a) koji su otvoreni za učešće svih država;

b) koji su stupili na snagu; i

c) koje je ratifikovalo, prihvatilo, odobrilo ili im je pristupilo najmanje dvanaest država članica ovog Protokola.

2. Nakon stupanja na snagu ovog Protokola, svaka država članica Protokola može predložiti takvu dopunu Aneksa. Svaki predlog dopune će biti saopšten Generalnom sekretaru u pisanom obliku. Generalni sekretar proslediće svim članovima Organizacije svaku predloženu dopunu koja zadovoljava zahteve stava 1. i tražiti od država članica ovog Protokola njihov pristanak na usvajanje predložene dopune.
3. Predložena dopuna Aneksa će se smatrati usvojenom nakon što više od dvanaest država članica ovog Protokola pristane na nju putem pisanog obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru.
4. Usvojena dopuna Aneksa će stupiti na snagu trideset dana nakon deponovanja kod Generalnog sekretaradvanaestog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja te dopune za one države članice ovog Protokola koje su deponovale takav instrument. Za svaku državu članicu ovog Protokola koja ratifikuje, prihvati ili odobri dopunu nakon deponovanja dvanaestog instrumenta kod Generalnog sekretara, dopuna će stupiti na snagu tridesetog dana nakon deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja od strane te države članice. Član 23.

Depozitar

1. Ovaj Protokol i sve dopune usvojene prema čl. 20. i 22. biće deponovani kod Generalnog sekretara.

2. Generalni sekretar će:

a) obavestiti sve države koje su potpisale ovaj Protokol ili pristupile ovom Protokolu o:

(i) svakom novom potpisivanju ili deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja zajedno sa datumom istog;

(ii) datumu stupanja na snagu ovog Protokola;

(iii) deponovanju svakog instrumenta o otkazivanju ovog Protokola zajedno sa datumom njegovogprimitka i datumom na koji otkazivanje stupa na snagu;

(iv) svakom saopštenju koje iziskuje bilo koji član ovog Protokola;

(v) svakom predlogu za dopunu Aneksa koji je sačinjen u skladu sa članom 22. stav 2.;

(vi) svakoj dopuni koja se smatra usvojenom u skladu sa članom 22. stav 3;

(vii) svakoj dopuni ratifikovanoj, prihvaćenoj ili odobrenoj u skladu sa članom 22. stav 4. zajedno sa datumom stupanja na snagu te dopune; i

b) proslediti overene verodostojne kopije ovog Protokola svim državama koje su potpisale ili su pristupile ovom Protokolu.

3. Čim ovaj Protokol stupi na snagu, overena verodostojna kopija teksta će biti prosleđena od strane Generalnog sekretara Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registrovanja i objavljivanja u skladu sa članom 102.

Povelje Ujedinjenih nacija.

Član 24.

Jezici

Ovaj Protokol je sačinjen kao jedinstveni original na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, od kojih je svaki tekst jednako autentičan.